

Arrest

nr. 208 381 van 29 augustus 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 oktober 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. JP LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 12 september 2017 treft de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoeker een beslissing met de titel “*bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering*” (bijlage 13septies).

Op 6 oktober 2017 dient de verzoeker een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 9 oktober 2017 treft de gemachtigde een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Dit laatste bevel is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 9 oktober 2017 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten

naam: W.

voornaam: M.

geboortedatum : (...)1988

geboorteplaats: onbepaald

nationaliteit: Irak

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING :

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is DVZ niet bevoegd voor de elementen die u aanhaalt in het kader van uw asielaanvraag. Deze zullen door het CGVS beoordeeld worden. Voor wat betreft de elementen waarvoor DVZ wel verantwoordelijk is kan gesteld worden dat er geen probleem van non-refoulement is daar u nooit enige andere verblijfsprocedures heeft ingediend. Er werd bijgevolg geen schending van artikel 3 EVRM aangetoond.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

(…)”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

2.2. Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verweerder binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verweerder werd bij schrijven van 20 oktober 2017 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen.

De verweerder heeft geen nota ingediend.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (zie onder meer: RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden zijn vervuld: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel opleveren.

Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Het procesbelang raakt de openbare orde en dient desnoods ambtshalve door de Raad te worden onderzocht.

Uit de ter terechtzitting voorliggende gegevens blijkt dat de verzoeker op 2 februari 2018 werd verwijderd naar Roemenië, dit in het kader van een navolgende beslissing van 27 oktober 2017, waarbij de verzoeker met toepassing van de criteria van de Dublin-III-Verordening wordt teruggeleid naar de bevoegde Roemeense instanties. De verzoeker heeft tegen dit overdrachtsbesluit tevens een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing ingediend, dat bij de Raad gekend is onder het algemeen rolnummer RvV 212 381.

Bijgevolg rijst de vraag in welk opzicht de eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten de verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Een gebeurlijke vernietiging van dit bevel levert de verzoeker immers geen titel op om België opnieuw binnen te komen, laat staan om er te verblijven. Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft dan ook geen invloed meer op de actuele rechtstoestand van de verzoeker, zodat de gebeurlijke vernietiging ervan hem niet langer tot voordeel kan strekken.

De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt op zich niet de nietigverklaring ervan door de Raad. Decisief is immers dat de beslissing de rechtstoestand van de verzoeker nog beïnvloedt, hetgeen *in casu* niet blijkt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang bij de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, stelt de advocaat van de verzoeker dat het bestreden bevel is uitgevoerd zodat de vordering zonder voorwerp is geworden.

Het staat bijgevolg niet ter betwisting dat de verzoeker in de gegeven omstandigheden niet langer een specifiek en actueel belang heeft bij de vernietiging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad benadrukt dat het de verzoeker toekomt, wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover een standpunt in te nemen en het actuele karakter van zijn belang aan te tonen (*cf.* RvS 18 december 2012, nr. 221.810). *In casu* worden echter geen nuttige gegevens ter beoordeling aangevoerd die kunnen aantonen dat de verzoeker in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten, dat werd getroffen op 9 oktober 2017 (*cf.* RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De verzoeker maakt niet duidelijk welk zijn actueel belang is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (*cf.* RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE